

Csurka Eszter önálló kiállítása
az Ybl Budai Kreatív Házban

AMMI IDŐNK

OUR TIME

《我们的时间》

2019. február 27. – 2019. március 24.

Csurka Eszter önálló kiállítása
az Ybl Budai Kreatív Házban

A MI IDŐNK

OUR TIME
《我们的时间》

2019. február 27. – 2019. március 24.

A MI IDŐNK Csurka Eszter kiállítása

Csurka kiállítása különös művek együttese. Évek óta párhuzamosan dolgozik a legkülönbözőbb műfajokban, festmény, grafika, szobrászat, video és performansz mind eszköztárához tartozik. A *mi időnk* a titokzatos címe Csurka Eszter mostani kiállításának. Új képeinek sorozata nem csupán tematikusan összekapcsolódó festményekből áll össze, hanem egy idea megjelenítése foglalkoztatta. Az elmosódott mozgás megjelenítését járja körül, a forgások, mozdulatok időbeli elmozdulásának rögzítése áll az új képek központjában. Évek óta foglalkoztatja ez a gondolat, kicsit a bemozdult, kvázi „elrontott” fotográfia hatására emlékeztető, egy figura megkettőzése, szellemalakká formálása. A mozduló – akár táncoló, lépő – alakok meg többszörözése, mint egy sorozatfotón, spirituálisan az önmagunkból való kilépést is jelenthetik.

Ha a mozgások mikéntjét tekintjük, könnyen jut eszünkbe a tánc, a lépés, a mozgás, miközben valójában csak néhány kép esetében jöhet egyáltalán szóba, hogy a szereplők ritmikus mozgása, mozdulataik, forgásuk, léptük mondjuk zenére történhet. A szűkös-semleges-drasztikus térkivágatok között ábrázolt dinamikus mozdulatgesztusok – felemelt, elmosódott karok, reális és álomszerű lépések, fátyol-szerű ruhalebegések, lendületesen pörgő ruha-motívumok, röplő hajkoronák – teremtik meg a tánc érzetet, mint a mozgások tradicionálisan szokásos, koordinált, vagy éppen ösztönös rendszerét.

Persze van olyan kép is, ahol a mozgás bizony nem tánc, csak eltűnő lépés, és a figurák szellemalakokká redukálódnak, átlépnek, átsuhannak a földön kuporgókon, egymáson. Világos, szinte fluoreszkáló kontúr övezi az alakokat, s mintha üvegpadrón járnának, úgy tükröződnek vissza formáik a titokszerűen sötétlő térben. A korábbi képsorozatokhoz képest a környezet összetettebb, álomszerűbbé lett, fák, villanyoszlopok, ülő és álló figurák bizarr együttese társul nagy, tojásdad formákkal.

A digitális fényképezés előterbe kerülése erőteljesen megváltoztatta a fotózási szokásokat, a fegyelmezett és gazdaságosságra törekvő képalkotás helyett a parttalan mennyiségű képelőállítás korszaka következett be. Amíg korábban az egy fotólemez, vagy a 12, 24, esetleg 36 kocka, az egy tekercsnyi film lehetősége létezett, amatőr és profi egyaránt törekedett a technikailag tökéletes kép lehetőség szerinti előállítására. A legutóbbi évtized gyökeres változást hozott, ami nem csak mennyiségi – tömeges a fotósok számának növekedése és grandiózus az egy kamerára eső, megszülető fotográfiák számának emelkedése

szempontjából – de lassan-lassan már érezhető a vizualitásbeli változás hatása is. Olyan képek seregei születnek meg és maradnak meg, amelyek korábban nem. Az „elrontott” felvételeknek persze korábban is volt története, vagy éppenséggel gyűjtője is, de a tömeges hatásuk, a másként látás lehetőségeként csak az utóbbi időben váltottak ki maradandó, a kollektív vizualitást is befolyásoló hatást. Életlen, vagy bemozdult felvételek persze korábban is készültek, de legtöbbször, mint kész kép meg sem jelentek, mert nem nagyították le őket. Ráadásul a digitális kamerák érzékenyebbek, ami olyan fényviszonyok közötti expozíció megkockáztatását is gyakorivá teszik, amivel korábban senki se próbálkozott. A milliányi amatőr milliárdnyi felvételének stílusa óhatatlanul befolyásolja a társadalmi képlátást, ugyanúgy, mint a például a televíziós reklámok pergő ritmusa a nem kommerciális filmkészítésre, ritmikájára is jelentős hatással volt.

A képek sorát egységes színviláguk is összekapcsolja, a gyöngyház-szürke alaptónust átvillanó feketék és fehérek, hússzínek (tompá vörös, áttetsző rózsá) és szürkéket tesz mozgalmassá. Ezekről a képfelület akár hideg is lehetne, de nem az, sőt, van ebben a színhasználatban egy olyan effektus, ami az alacsony fénynél exponáló digitális kamerák színösszetételére emlékeztet.

Csurka Eszter festészete, csakúgy, mint a mostani sorozat képei, mindig szellemi és vizuális izgalmakat okoznak. Változás és állandóság, s jelen esetben az örvénylő, forgó mozgások, lendületes gesztusok, elmosódott testrészek, kavargó ruhadarabok együtteséből teremt festői valóságot. A képeknek nincs címe, nem kíván irodalmias mankót adni az értelmezésnek, mert bízunk bennünk, nézőkben, és bízunk a képekben, hogy önmagukban is értelmük, erejük van önállóan megállni.

A következő tárgycsoport a szobroké. Amorf formák, az esetleges alakzatok kialakítása Csurka vizsgálódásának területe. A forró viasz vízbe öntve megdermed, hullámozástól, mozdulatoktól befolyásolva-alakítva spontán formákat vesz fel. Ezek az alakzatok ugyan emlékeztethetnek kristályszerkezetekhez is, azok szabályosságát és törvényszerűségeit azonban nélkülözik. A vízben mozgatással még alakítani tudja az alakzatot, így jönnek létre az egészen különös képződmények, mint a csontszerkezet belső részére emlékeztető szálak-ívek, a kicsúcsosodó végződés, a test belső organizmusát idéző formák.

A viasz szobortestekből veszejtési eljárással készítenek fémszobrokat, korábban egy zamak nevű ötvözetet, mára pedig a nemesebb anyagnak számító bronzot. A bronzból kiöntött plasztika érzékenyen viszi át a viaszban megfogalmazott, kialakított forma minden rezdülését. Szürkére, barnára vagy feketére patinázott felületük elegánsan

ellensúlyozzák a forma hektikus lendületét. Az öntéstől spontán formázás együtt a szobrászi alakítással – néhol ujjlenyomatok, tenyér-mások is rögzülnek –, a rideg alakzatok személyes érintéssel teltek.

A kiállítás harmadik fázisa a videómunkáké, az egyik, a *Víz alatt*, a *víz alatt* című Csurka bűváruhában egy medence mélyén a szobrokat készíti. Ez így elég prózaian hangzik, miközben a jelenet meglehetősen költői, kicsit a természetfilmek lírai bűvöletének hangulata lebegi át a jelenetsort. A végtelenítő körbejáró képsoron újra, meg újra létrejön a szobor, miközben mégsem egyszerű dokumentum csak az egész, azon túl, hogy a vízalatti lebegő mozgás már önmagában léggyá teszi a mozgást, Csurka még képi manipulációkat is alkalmaz, fraktálszerűen megmozgatja vízicsodáját. A másik videómű az *Embervíz*, a kivetítőn különös jelenetet láthatunk, ember-halak ficánkolnak, egy kvázi mozgásszínházi produkció úszik víz nélkül, a víz felett, vagy víz alatt, tökéletesen imitálva az ember-víz-mozgás szituációt. Hirtelen odapillantva még halakat is felfedezhetünk közöttük, pedig ilyesmi nem is szerepel a képen. A video színei a kék felé moduláltak, kissé elmosottak ami Csurka festészetében ismert képteremtésre emlékeztet.

A *mi időnk* kiállítás negyedik alkotóeleme egy nagyméretű installáció, a földön nagy négyzetes terület van borítva, tompán csillogó, fekete, nedves masszával – tengerrel –, mely „élő” anyagként viselkedik, ahogy szárad, folyamatosan veszti el csillogását, válik mattá és rideggé, felpöndörödik és meghasad, gyűrődik és vetemedik. A néhány napos száradás után a felület jelentősen átalakult, az alap, a fekete nylon fólia sejtelenesen csillog, míg a matt massa felgyűrődött, hullámokban szétszakadozott. Az egész Fellini Casanovájának azt a jelenetét idézi, amikor a főhős gondolán San Giorgio szigetére utazik a stilizált, stúdió-beli nyolvízben. Lehetnének a fekete mocsárfelület kitüremkedései, különös, önálló életet élő vízi növények, de a víz alatti szobrok születési helyszínét is felfogható helyszín.

A *mi időnk* együttese abból a szempontból is igen izgalmas, hogy mintegy összefoglalja Csurka Eszter szinte egész pályafutását, érdeklődésének és tevékenységének esszenciáját. Az idea négyirányú megközelítése, újra és újra végig gondolása, időről időre újabb műveket eredményez, most a legújabb képek kapcsolódnak a korábban készült videókhoz, a folyamatosan születő szobrokhoz, új értelmet, jelentést adva egymásnak.

Fitz Péter

OUR TIME

An Eszter Csurka exhibition

Csurka's exhibition is an ensemble of peculiar works. She has been working different genres for years now, painting, graphic art, sculpting, video and performance are all part of her toolkit. *Our time* is the mysterious title of Eszter Csurka's current exhibition. Her new series consists not only of thematically linked paintings, but she was also interested in portraying an idea. She has been exploring the visualization of blurred movement, the centerpiece of her new paintings is recording the temporal displacement of twirls and movements. For years now, she has been intrigued by the thought of duplication, a ghostly characterization reminiscent of the effect of a moving, basically "spoilt" photo. The multiplication of a moving – or dancing, stepping – figure, like on a series of photos, may represent a spiritual departure from within ourselves.

If we look at the way of movement, dancing, stepping and movement may easily spring to mind, yet only a few paintings even suggest that the rhythmic movement, motions, twirls and steps are based on, for instance, music. The dynamic moving gestures – raised, blurred arms, realistic and dreamlike steps, veil-like flow of clothes, vigorously twisting clothing patterns, breezy hair – portrayed within tight-neutral-drastic area segments create a sensation of dancing, the traditional and habitual, coordinated or perhaps instinctive system of movement.

Of course, there are paintings where the motion is definitely not dancing, just a fading step and the figures are reduced to ghostly visages, stepping, flowing over those cowering on the ground, and each other. A bright, almost fluorescent contour outlines the figures and their forms are reflected in the mysteriously dark area, as if they were walking on a glass floor. Compared to previous sets, the environments have become more complex, more dreamlike as the bizarre ensemble of trees, lampposts, sitting and standing figures are paired off with large, ovoid shapes.

Digital photographic becoming prominent has significantly changed the habits of photography, the disciplined and economical imaging has given place to the age of photo development of boundless quantity. When only the possibility of a single photo disc, or 12, 24, maybe 36 frames, that is a whole roll of film was possible, amateurs and professionals alike strived to hopefully produce technically flawless photos. The previous decade has brought fundamental change with it, which has produced not only a perceptible change in quantity – the growth in photographer numbers has been significant, and is grandiose even in terms of photos borne from just a single camera – but also, slowly but surely, a change in

vision as well. Legions of photos emerge and endure, the likes of which wouldn't have before. These "spoilt" photos of course had their own history and collectors as well, actually, but their mass scale effects, the possibility of seeing things differently, have only recently elicited a lasting effect, capable of influencing the collective vision. Fuzzy or blurry photos have, of course, been made before, but usually they were never released as finished pictures, as they were never enlarged. Not to mention digital cameras are more sensitive, which makes attempts at exposition common in lighting conditions nobody has attempted before. The style of billions of photos, of millions of amateur photographers unavoidable influences the outlook of society, such as how the snappy rhythm of television commercials has had a significant effect on non-commercial film-making and its rhythm.

The series of paintings are also connected via their color palette, as the pearly-gray base tones are turned hectic via flashes of blacks, whites, fleshy colors (dull crimson, opaque rose) and grays. This would make the surface feel cold, but they do not, and better yet, there is an effect in this use of colors, that is reminiscent of the color composition of digital cameras exposing at low light.

The paintings of Eszter Csurka, just as the paintings of this current set, have always caused spiritual and visual excitement. Change and perpetuity, and in this case the ensemble of swirling, twirling motions, impulsive gestures, blurry body parts, drifting clothing create a picturesque reality. The paintings do not have a title, does not wish to provide a literary crutch for interpretation, because it trusts us, the audience and trusts the paintings, that they hold meaning within themselves and have the strength to stand on their own.

The next subject group are the sculptures. Amorphous figures, the formation of possible configurations, is Csurka's area of investigation. The hot wax congeals when poured in water, assuming spontaneous forms influenced and shaped by movements and currents. These shapes may also be reminiscent of crystalline structures, but lack their orderliness and lawful natures. She can still shape the configurations by moving it in the water, thereby creating very odd arrangements, such as strings and arches, that resemble the inner parts of the bone structure, tipped extremities, forms that invoke the inner organism of the body.

She creates metal sculptures from the wax bodies using lost-wax casting, previously using an alloy called zamax, while nowadays she uses a more precious bronze material. The plastics cast from bronze carefully transfers every flutter defined and formed within the wax. The gray, brown or black patina surface elegantly compensates for the hectic

momentum of the form. The spontaneous moulding due to the casting, along with the sculptor's shaping – finger and hand prints bound here and there –, the stern configurations are filled with a personal touch.

The third phase of the exhibition belong to video pieces, and in one of them, titled *Underwater, under water* Csurka is in a diving suit at the bottom of a pool, creating her sculptures. This may sound very prosaic, while the scene itself is fairly poetic, the charm and lyrical mood of nature films permeates the sequence. Throughout the infinitely repeating sequence, the sculpture is created again and again, so the whole thing isn't just a simple document, furthermore the floating motions under the water already makes movement softer on its own, while Csurka uses visual manipulation as well, putting her aquatic wonder into motion akin to a fractal. The other video artwork is *Human water*, we see a strange scene on the projector screen, as human-fishes are wriggling, a basically movement theater production is swimming without water, above the water or under the water, perfectly imitating the human-water-movement situation. A sudden glance may reveal fishes among them as well, even though no such actually appear on the screen. The colors of the video modulate towards blue, somewhat blurry, which is reminiscent of the imaging used in Csurka's painting.

The fourth component of the exhibition is a sizable installation, a rectangular area on the ground is covered with a dully glistening, black, wet mass – the sea –, which behaves as a "living" material, gradually losing its luster and becoming matt and cold as it dries out, curling up, fracturing, crumpling and bending. After a few days of drying, the surface has changed significantly, the base, the black nylon foil glistens mysteriously, while the matt mass has crumpled up and fractured in waves. All of this is reminiscent of that scene from Fellini's *Casanova*, in which the protagonist travels to the island of San Giorgio on a gondola, across the stylized, studio-based nylon waters. The bulges across the black, swampy surface could be strange aquatic plants living their lives independently, but could also be a location encompassing the birthplace of the underwater sculptures.

The ensemble of *Our time* is very exciting from a standpoint of, in some way, pooling together the essence of Eszter Csurka's career, interests and activities. The four-directional approach to the idea, constant rethinking of it over-and-over, results in more creations from time to time, the newest paintings now connecting to the previously created videos, installations, the sculptures constantly being born, providing each other with a new reason and meaning.

Péter Fitz

Csurka的展览是一系列奇特的作品。多年来，她一直做多种类型的体裁、绘画、图形、雕塑、视频和表演这些都在她的工具箱中。《我们的时间》是Eszter Csurka目前展览的神秘名称。她的一系列新图片不仅由主题链接的画作组成，而且还关注一个想法的呈现。探讨模糊运动的显示，旋转和移动的时间偏移记录在新图像的中心。多年来一直在关注这个想法，有点动摇的，让人联想到准“被弄错的”摄影，一个图形的加倍，鬼魂的造型。移动的倍增 - 无论是跳舞还是踩踏 - 形成一系列照片，在精神上可以意味着退出自己。

当我们观察动作本身如何，很容易联想到舞蹈、步伐、运动，而实际上只有少数几张图片可以被认为是演员的节奏运动、动作、旋转配合音乐的。稀缺-中性-过激的空间切割之间描画的动态手势-高举的模糊的手臂，逼真和梦幻般的步伐，面纱般的衣服飘扬，大力旋转衣着图案，飞舞的头发冠，- 创造一种舞蹈感，作为传统的习惯，协调甚至本能的运动系统。

当然，还有照片，其中的动作绝对不是跳舞，只是一个消失的步伐，人物减少到鬼魂，匆匆穿越在地上蹲伏着，穿越在一起。光线几乎是荧光的轮廓围绕着形状，就像在玻璃地板上一样，它们的形状被反射回一个神秘而黑暗的空间。与之前的一系列图像相比，环境变得更加复杂、梦幻，与树木、挂架、坐姿和大型椭圆形形状的人物一起变得怪异。

将数码摄影带到最前沿已经极大地改变了摄影的工作方式，而记录严明的亦是经济的摄影方式被取代，无数无穷制造图像的新时代来临了。虽然以前是相册或12, 24或36幅图片，一卷胶卷的可能性存在，业余的和专业摄影师都试图做出技术上完美的照片来。过去十年经历了一次彻底的改变，而不仅仅是数量上的改变 - 摄影师人数大幅增加，相机拍摄的照片数量大幅增加 - 但视觉变化的影响也缓慢地感受到。有很多以前所没有的图片诞生并保留下来。当然，这些“被弄坏的”记录以前也有历史，甚至也有收藏家，但是他们的群众效应，以不同方式看待事物的可能性，最近才引发了对集体视觉的持久影响。当然，之前也做过模糊或动摇的镜头，但大多数时候，它们并没有显示为完成的图像，因为它们没有被放大。此外，数码相机更敏感，以前从未尝试过的光线条件下的曝光也变得常见了。数以百万计的业余爱好者，数十亿记的照片的风格必然影响社会形象视觉，就像电视广告的节奏对非商业电影制作和节奏产生了重大影响。

该系列图像也通过其统一的配色方法相关联，闪现的黑色和白色，肉色（淡红色，半透明的玫瑰色）和灰色使得珍珠灰色的基调变得匆忙。这些可以让图像表面呈现冷色调，但实际上，这种颜色使用中有一种效果，让我们联想到低光数码相机的色彩组成。

Csurka Eszter的绘画以及当前系列的图像总是引起精神和视觉上的兴奋。变化和持久性，而此次，漩涡的、旋转的运动、大力的手势、模糊的身体部位、飘舞的衣服创造了风景如画的现实。图像没有标题，不想依靠文学拐杖的解释，因为信任我们，信任观众，并相信自己有感觉的、有能力独立的照片。

下一组物体是雕塑。无定形形状，设计可能的形状是Csurka的调查范围。将热蜡倒入水中会凝结，受摇摆和运动的影响，它形成自发的形状。虽然这些形状也可能让人联想到晶体结构，但它们缺乏其规律性。通过在水中移动它，它仍然可以塑造形状，形成奇怪的形状，例如类似于骨骼结构内部的线，松散的末端，唤起身体内部身体的形式。

蜡雕塑制作金属雕塑，以前是一种名为zamak（扎马克压铸锌合金），现在是青铜作为贵族材料。镀青铜的塑性可灵敏地传递打蜡形式的所有振动。它们的灰色，棕色或黑色的表面优雅地抵消了形状的紧张动力。铸造自发塑造与雕塑- 有时也留下指印，手掌印记 - ，刚性形状充满了个人触摸感。

展览的第三阶段是视频作品，在水下，Csurka穿着潜水服，在游泳池的深处做雕塑。这听起来颇具散文气息，而场景颇具诗意，野生动物电影的抒情魅力气氛正在穿越故事情节。在无限循环的图片线上，雕像再次被创造，但它不是一个简单的文件，正如水下漂浮运动本身使运动变得柔和，Csurka仍然使用图像操作，分形样般的移动她的水奇迹。另一个视频作品是人水，投影仪上的是一个奇怪的场景，人鱼们在嬉游，准是运动剧院的演戏游泳在无水中，在水的上面，或水下漂浮，完全模仿“人-水-运动”的情况。突然间，我们甚至可以在其中找到鱼，即使它不在图片中。视频的颜色被调制为蓝色，略微模糊，这让我们想起了Csurka的绘画中已知的图像创作。

《我们的时间》展览的第四个组成部分是一个大型装置，地面上有一个大的方形区域，沉闷、黑色、潮湿的物质 - 海洋 - 像一种“活的”材料，当它干燥时，它会不断失去光泽，变得哑光和脆弱、卷曲和分裂，皱纹和扭曲。经过几天的干燥后，表面发生了显著的变化，基底、黑色尼龙箔闪闪发光，而哑光质量则起皱，在波浪中撕裂。引用了费里尼卡萨诺瓦的整个场景，当主角前往圣乔治岛时，在程式化的工作风格的尼龙水面上。它们可能是黑色沼泽表面的露头，奇怪的、独立的水生植物，但它也可以被理解为水下雕塑的发源地。

《我们的时间》的一整套作品是非常令人兴奋的，它几乎总结了Csurka Eszter的整个职业生涯，她的兴趣和活动的本质。这个想法的四向方法，一次又一次地思考，不时产生新的作品，现在最新的图像与以前制作的视频关联在一起，不断出生的雕塑，给彼此赋予新的意义。

Fitz Péter

Helyspecifikus installáció | Site-specific installation
Ybl Budai Kreatív Ház | 2019

bronz | bronze
120 x 34 x 40 cm | 2016

patinázott bronz | patinated bronze
49 x 19 x 15 cm | 2016

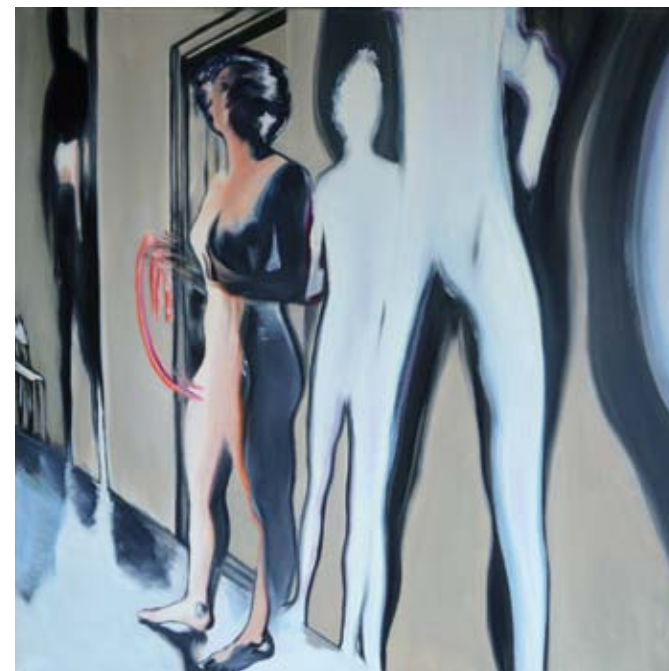
patinázott bronz | patinated bronze
61 x 32 x 32 cm | 2016

patinázott bronz | patinated bronze
38 x 13 x 9 cm | 2016

patinázott bronz | patinated bronze
45 x 16 x 9 cm | 2016

olaj vásznon | oil on canvas
részlet | detail
210 x 435 cm | 2019

olaj vásznon | oil on canvas
55 x 55 cm | 2016

olaj vásznon | oil on canvas
55 x 55 cm | 2016

olaj vásznon | oil on canvas
részlet | detail
(145 x 210 cm | 2016)

olaj vásznon | oil on canvas
100 x 100 cm | 2017, 2018

olaj vásznon | oil on canvas
100 x 100 cm | 2016

olaj vásznon | oil on canvas
140 x 160 cm | 2018

olaj vásznon | oil on canvas
100 x 100 cm | 2018

olaj vásznon | oil on canvas
60 x 60 cm | 2017

olaj vásznon | oil on canvas
150 x 150 cm | 2016

olaj vásznon | oil on canvas
140 x 160 cm | 2017

Csurka Eszter

Budapest, 1969. szeptember 27.

1991–1998	Magyar Iparművészeti Főiskola
1992–1994	Színház és Filmművészeti Főiskola rendező-operatőr osztály
1997	Fotó és alkalmazott grafika szakirányú vizuális kommunikáció tervező diploma
1998	vizuális kommunikáció tervező művész diploma

Díjak:

1998–1999	FISE ösztöndíj
2001	STRABAG festészeti díj Fővárosi Önkormányzat Képzőművészeti Ösztöndíja, Wien (A)
2002–2004	Derkovits-ösztöndíj
2004	Egri Akvarell Biennálé, fődíj
2005	1956-os Emlékműpályázat, II. díj, Múcsarnok, Budapest
2008	Art Universitas, Békéscsaba
2008	Hungart Ösztöndíj
2009	Római ösztöndíj
2017	Munkácsy Mihály-díj

Közgyűjteményben:

Dobó István Vármúzeum, *Eger*
STRABAG-gyűjtemény, *Budapest*
T-Mobile Gyűjteménye
Esztergomi Vármúzeum, *Esztergom*
Paksi Képtár, *Paks*
Magyar Nemzeti Galéria, *Budapest*
Pécsi Képtár, *Pécs*
VYOM, Centre for Contemporary Art, *Jaipur, India*
MODEM, *Debrecen*
Kiscelli Múzeum, *Budapest*
Víz alatt született köztéri szobor *XI. kerület, Budapest*
Székesfehérvári Egyházmegyei Gyűjtemény

Eszter Csurka

Budapest, 27 September 1969

1991–1998	Hungarian Academy of Applied Arts
1992–1994	Department of Film Directing and Photography Academy of Theatre and Film Arts
1997	Degree in visual communication design (specialization: photo and applied graphics)
1998	MA degree in visual communication design

Awards:

1998–1999	Fise Scholarship
2001	STRABAG Award in painting Fine arts scholarship of the municipality of Vienna
2002–2004	Derkovits-Scholarship
2004	First Prize at the Watercolour Biennale of Eger
2005	Second prize of the 1956 Memorial Project, Kunsthalle, Budapest
2007	Art Universitas, Békéscsaba
2008	Hungart Scholarship
2009	Scholarship in Roma
2017	Munkácsy Mihály Award

Works in Public Collections:

Dobó István Castle Museum, *Eger*
STRABAG-Collection, *Budapest*
T-Mobile Collection
Esztergom Castle Museum, *Esztergom*
Gallery of Paks, *Paks*
Hungarian National Gallery, *Budapest*
Gallery of Pécs, *Pécs*
Vyom Centre for Contemporary Art, *Jaipur, India*
MODEM, *Debrecen*
Kiscelli Museum, *Budapest*
Born under water, Public Sculpture XI. district *Budapest*
Collection of diocese, *Székesfehérvár*

Csurka Eszter

布达佩斯, 1969年9月27日

1991–1998	匈牙利应用艺术学院
1992–1994	戏剧与电影学院, 导演电影摄影师班
1997	摄影和应用图形系 视觉传达设计学位
1998	视觉传达设计艺术家学位

奖项

1998–1999	Fise 奖学金
2001	STRABAG绘画奖 都市政府美术奖学金, 维也纳(奥地利)
2002–2004	Derkovits奖学金
2004	埃格尔水彩双年展, 一等奖
2005	周年纪念大赛, 二等奖, 艺术画廊, 不啊佩斯
2007	Art Universitas, 贝凯什乔包
2008	Hungart 的奖学金
2009	罗马的奖学金
2017	Munkácsy Mihály奖

公共收藏

Dobó István城堡博物馆, 埃格尔
STRABAG收集, 布达佩斯
T-Mobile 公司的收集
埃斯泰尔戈姆城堡博物馆
保克什画廊
匈牙利国家美术馆, 布达佩斯
佩奇画廊
Vyom 当代艺术中心, 印度斋浦尔
MODEM, 德布勒森
基斯赛尔博物馆, 布达佩斯
出生在水下的公共雕塑, 布达佩斯, 9区
塞克什白堡教区集

Csurka Eszter

A MI IDŐNK | OUR TIME | 《我们的时间》

Írta | Text: Fitz Péter

Fordítás | Translation: Váczy Balázs, F&T Fordítóiroda

Kiadványterv | Design: Nemes Anita

Kiadványfotó | Reproduction photo:

Csurka Eszter, Egressy Orsolya, Kaiser Ákos

A kiadvány és a kiállítás a Pallas Athéné Alapítványok támogatásával valósult meg.

The catalogue and the exhibition were sponsored by the Pallas Athéné Foundations.

ISBN 978-615-00-4631-0

A borítón | Front cover:

Csurka Eszter

A mi időnk installáció részlet | Our time installation detail

www.csurkaeszter.com

BUDAI KREATÍV HÁZ

www.budaikreativhaz.hu

[f YblBudaiKreativHaz](https://www.facebook.com/YblBudaiKreativHaz)

[c yblbudaiaktivhaz](https://www.instagram.com/yblbudaiaktivhaz)

[# yblbudaiaktivhaz](https://www.tiktok.com/@yblbudaiaktivhaz)

2019